

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Spv/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200674
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200674.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: MTH, s.r.o., Šúrska 5, 900 01 Modra, IČO: 35 931 850, zastúpený advokátom: JUDr. Svetozár Juran, so sídlom Dúbravská cesta č. 9, P.O.Box 107, 840 05 Bratislava, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, Jána Švermu 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka konania: Jozef Hanuš - INMAT, J. Kráľa č. 58, 956 17 Solčany, IČO: 14 098 318, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia predsedu žalovaného sp.zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 II/37-2016 z 22. apríla 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/79/2016-84 z 18. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/79/2016-84 z 18. januára 2017 r u š í a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 23S/79/2016-84 z 18. januára 2017 rozhodnutie predsedu žalovaného sp.zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 II/37-2016 z 22. apríla 2016 a prvostupňové rozhodnutie sp.zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 I-11-2015 z 23. marca 2015 z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal podľa § 167 ods. 1 SSP voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, t.j. v rozsahu 100%. Ďalšiemu účastníkovi konania voči žalovanému náhradu trov konania aplikujúc stanovenie § 169 SSP a contrario nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že správny súd, ako súd vecne a kauzálne príslušný na konanie v tejto veci, po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj postupu úradu v konaní, v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe (§ 134 SSP) dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože rozhodnutie orgánu verejnej správy vychádzalo z nesprávneho posúdenia veci. Preto správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj jemu predchádzajúce

prvostupňové rozhodnutie zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c/ SSP v spojení s § 191 ods. 3 písm. a/ SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP.

3. Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) prvostupňovým rozhodnutím zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 I-11-2015 z 23. marca 2015 návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 4373 s názvom „Plynový konvekčný ohrievač“ (ďalej len „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „napadnuté technické riešenie“) majiteľa: Jozef Hanuš - INMAT, J. Kráľa 58, 956 17 Solčany (v procesnom postavení ďalší účastník konania), podaný navrhovateľom MTH, s.r.o., Šúrska 5, 900 01 Modra (v procesnom postavení žalobca), po jeho opätovnom preskúmaní po tom, čo Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil predchádzajúce rozhodnutia úradu vydané v oboch stupňoch v predmetnej veci, zamietol podľa § 44 ods. 1 písm. f/ zákona č. 517/2007 Z.z. o úžitkových vzoroch v nadväznosti na § 1 a § 4 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad. Navrhol orgánu rozhodujúcemu o rozklade zmeniť prvostupňové rozhodnutie tak, že napadnutý úžitkový vzor sa vymazáva v celom rozsahu. K rozkladu pripojil namietané dokumenty D6 a D7. Dokument D6 je vkreslenie spaľovacích komôr podľa oboch úžitkových vzorov do jedného obrázka a dokument D7 je výsledok z meracích skúšok u konkrétnych výrobkov Plynový radiátor PR 2 a ohrievač FLAMENCO 2. Majiteľ napadnutého úžitkového vzoru vo vyjadrení k rozkladu navrhol rozklad zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Žalovaný žalobou napadnutým druhostupňovým rozhodnutím sp.zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 II/37-2016 z 22. apríla 2016 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v spojení s § 44 ods. 1 písm. f/ zákona č. 517/2007 Z.z. o úžitkových vzoroch, v nadväznosti na § 1 a § 4 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch, rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 23S/79/2016-45 zo 14. októbra 2016 pribral do súdneho konania ďalšieho účastníka konania majiteľa napadnutého úžitkového vzoru: Jozef Hanuš - INMAT, J. Kráľa 58, 956 17 Solčany, podľa § 33 SSP, v zmysle ktorého ak sa od začiatku nekoná s niekým, o ktorého právach, právom chránených záujmoch sa má konať, len čo sa o tom správny súd dozvie, vydá uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka konania.

5. K rozsahu preskúmvacej činnosti správneho súdu rozhodnutí žalovaného, ktorých vydanie závisí od posúdenia technického stavu veci, súd poukázal na vývoj rozhodovacej praxe súdov (sp.zn. 3SŽ-o-KS 45/2008, 4SŽ-o-KS 162/2005, 3Sžhuv 1/2008, 3Sžh 1/2010), v zmysle ktorej tieto rozhodnutia nepodliehajú zákonnej výluke zo súdneho prieskumu podľa § 248 písm. b/ OSP, pretože „posudzovanie technického stavu veci je nevyhnutne spojené s právnym hodnotením pri aplikácii zákona“. Proces subsumpcie zisteného technického stavu pod zákonné ustanovenie vždy vyžaduje vykonať správnu úvahu, a preto je preskúmateľný na princípoch preskúmania správneho uváženia v zmysle § 245 ods. 2 OSP. Žalovaný podľa správneho súdu disponuje zákonom povolenou úvahou týkajúcou sa posúdenia technického stavu veci, ktorej rozsah súdneho prieskumu je obmedzený podľa § 245 ods. 2 OSP, nie však vylúčený. K rovnakému záveru dospel aj Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. III. ÚS 479/2011-33 z 26. októbra 2011.

6. Zo záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Sžh/1/2010 zo 7. decembra 2010, o ktoré oprel svoje rozhodnutie aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 23S/87/2014-47 zo 17. septembra 2014, vyplýva, že posúdenie technického stavu veci patrí do predmetu pôsobnosti Úradu priemyselného vlastníctva SR, je zákonnou kompetenciou úradu, a preto nie je možné na tento predmet ustanoviť znalca. Znalca v administratívnom konaní nie je možné ustanoviť na posúdenie tých skutočností, ktoré patria do správnej úvahy správneho orgánu. Zo záverov citovaného rozsudku vyplývalo aj to, že skôr uvedené nevyklučuje, aby k jednotlivým skutkovým okolnostiam účastníci konania v rámci dôkaznej povinnosti predkladali znalecké posudky, prípadne, aby znalecké posudky boli podkladom na vytváranie správnej úvahy, resp. plnili funkciu oponentských posudkov k správnej úvahe úradu.

7. Najvyšší súd SR sa odklonil od svojej ustálenej judikatúry SR judikovaním rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžhuv/2/2014 z 3. augusta 2016 (zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 7/2016 pod por.č. 67). Z uvedeného judikátu vyplýva právna veta, že otázka posúdenia, či bol predmet ochrany

úžitkového vzoru v čase jeho zápisu spôsobilý na zápis podľa zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch v znení neskorších predpisov, je otázkou právnou a orgán verejnej správy vychádza pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného na základe hodnotenia dôkazov. Správna úvaha orgánu verejnej správy sa preto v takomto prípade uplatní iba v obmedzenom rozsahu. Skutkové a právne závery orgánu verejnej správy o týchto otázkach správny súd preskúmava v rámci riadneho posudzovania námietok uplatnených v žalobe, a to v plnom rozsahu. Ak v konaní pred správnym súdom vyjde najavo nevyhnutnosť posúdenia odborných otázok, správny súd si môže vyžiadať odborné vyjadrenie, prípadne i znalecký posudok, s výnimkou prípadov, v ktorých by si posúdenie danej veci nevyžadovalo osobitné odborné vedomosti.

8. Z odôvodnenia citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR podľa správneho súdu vyplýva, že rozsah prieskumu zo strany správnych súdov musí naplniť i vo veciach priemyselných práv požiadavku plnej jurisdikcie, teda je nevyhnutné posúdiť jednak skutkové, a jednak právne otázky. Výmaz úžitkového vzoru z registra sa dotýka práv jeho majiteľa a tomuto majiteľovi tak patrí súdna ochrana v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to aj súdna ochrana v oblasti správneho súdnictva.

9. Správny súd poznamenal, že aj keď Správny súdny poriadok definuje, resp. explicitne uvádza pojem „plná jurisdikcia“ len v oblasti správneho trestania (§ 194 až 198 SSP), a pri zaistení (§ 221 až 230 SSP), možno tento osobitný režim súdneho prieskumu rozšíriť aj na rozhodnutia úradu v oblasti priemyselného vlastníctva v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorej vyplýva, že plná jurisdikcia sa uplatňuje okrem ukladania sankcií či iných postihov v rámci administratívneho trestania aj vo veciach súkromnoprávnej povahy, ktorými bezpochyby sú práva duševného vlastníctva. Ustanovenie § 27 ods. 2 SSP nie je súladné s článkom 6 Dohovoru, a keďže tento zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd, má prednosť pred zákonom v zmysle článku 154c ods. 1 Ústavy SR.

10. V rámci súdneho prieskumu správny súd posudzoval vec v plnej jurisdikcii, zaoberajúc sa skutkovými aj právnymi otázkami. Posudzoval, či zistenie skutkového stavu a následná aplikácia hmotnoprávneho predpisu, boli vecne správne, či v konaní pred správnym orgánom boli zachované základné pravidlá správneho konania vzťahujúce sa na predmetné konanie pred Úradom priemyselného vlastníctva SR, a to najmä ustanovenia § 3 ods. 1 až 4 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok), v nadväznosti na ustanovenie § 58 ods. 4 zákona č. 517/2007 Z.z. o úžitkových vzoroch.

11. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že 06. decembra 2005 bol do Registra úžitkových vzorov zapísaný úžitkový vzor č. 4373 s názvom „Plynový konvekčný ohrievač“ s právom prednosti od 18. októbra 2005 majiteľa Jozef Hanuš - INMAT, J. Kráľa 58, Solčany (pred prevodom: SEPRO, s.r.o., Brezovská 19, Bratislava), so znením nárokov na ochranu uvedenými pod bodmi 1 až 3.

1. Plynový konvekčný ohrievač obsahujúci združenú plynovú armatúru, zapalovací horák, hlavný horák a teplotný snímač; teleso rozvodu vzduchu, ktoré je svojím odvodom vzduchu spojené s horákovou časťou spaľovacej komory, pričom do telesa rozvodu vzduchu ústí prívod vonkajšieho vzduchu cez vonkajšiu časť koaxiálneho dymovodu; spalínová časť spaľovacej komory vyúsťuje do vnútornej časti koaxiálneho dymovodu, vyznačujúca sa tým, že pozostáva z tvarovanej spaľovacej komory (1) s horákovou časťou (1.1), ktorá zúženým prechodom (1.2) prechádza do plynule sa rozširujúcej spalínovej časti (1.3), pričom v odstupe za tvarovanou spaľovacou komorou (1) je vertikálne umiestnené ploché tepelne izolačné teleso (2) rozvodu vzduchu, pričom vonkajšia časť (5) koaxiálneho dymovodu vyúsťuje do koncovky (7) dymovodu s prvou nasávacou časťou bočnej mriežky (8) a vnútorná časť (6) koaxiálneho dymovodu vyúsťuje do kruhovej clony (10) oddelujúcej prvú nasávaciu časť bočnej mriežky (8) od druhej odvodovej časti bočnej mriežky (8) s bočným odvádzaním spalín, pričom čelo bočnej mriežky (8) je prekryté čelným plochým, rovným prekrytím (9); spaľovacia komora (1) je prekrytá krytom (12), ktorý obsahuje prvú sadu (a) perforácií na čelnej hornej strane, druhú sadu (b) perforácií na čelnej spodnej strane a tretiu sadu (c) perforácií navrchu, pričom perforácie sú tvorené otvormi (d).

2. Plynový konvekčný ohrievač podľa nároku 1 vyznačujúci sa tým, že ploché teleso (2) rozvodu vzduchu obsahuje plechovú reflexnú clonu (11).

3. Plynový konvekčný ohrievač podľa nároku 1, vyznačujúci sa tým, že prechod horákovej časti (1.1) spaľovacej komory (1) do plochého tepelne izolačného telesa (2) rozvodu vzduchu je prekrytý usmerňovačom (14) vonkajšieho vzduchu.

12. Dňa 10. februára 1999 bol do registra úžitkových vzorov zapísaný úžitkový vzor č. 2156 s právom prednosti od 20. augusta 1998 s týmto znením nároku na ochranu: Plynový radiátor na vykurovanie bytových alebo úžitkových priestorov, ktorého vykurovacie médium je plyn, vyznačujúci sa tým, že pozostáva z prívodu plynu (6), ktorý je napojený na plynovú armatúru (8), na ktorú je napojený rozvod plynu (7), ktorý je pripojený k horáku (4), upevneného na nosiči horáka (5), na plynovú armatúru je ďalej napojený prívod plynu pre zapalovací horáčik (9), nad horákom (4) je umiestnená spaľovacia komora (1), ktorá je oddelená od telesa rozvodu vzduchu (2) pre prívod vzduchu z koaxiálneho dymovodu a prívodu vzduchu (10) izoláciou (3).

13. Dňa 20. októbra 2009 bol úradu doručený návrh navrhovateľa SEPRO, s.r.o., Bratislava, na výmaz úžitkového vzoru č. 2156 z dôvodu, že bol do registra úžitkových vzorov zapísaný v rozpore s § 4 zákona č. 517/2007 Z.z., pretože technické riešenie v ňom opísané nie je výsledkom vynalezcovskej činnosti. Úrad prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 14. mája 2010 návrhu vyhovel a úžitkový vzor č. 2156 z registra vymazal. Proti tomuto rozhodnutiu podal Ing. S. A. rozklad, ktorý bol rozhodnutím predsedníčky úradu zamietnutý a prvostupňové rozhodnutie potvrdené. Konečné rozhodnutie úradu bolo napadnuté žalobou na Krajskom súde v Banskej Bystrici, ktorý žalobu rozsudkom č.k. 23S/26/2012-103 zo dňa 14. novembra 2012 zamietol. Tento rozsudok bol zrušený rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžhuv/2/2013-143 zo 6. novembra 2013 a vec vrátená prvoinštančnému Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie z procesných dôvodov. Krajský súd v Banskej Bystrici o žalobe opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 23S/26/2012-171 z 29. januára 2014 tak, že žalobu zamietol majúc za preukázanú skutočnosť, že navrhovateľ výmazu obchodná spoločnosť SEPRO, s.r.o. dostatočne preukázala, že riešenie zakomponované do úžitkového vzoru č. 2156 nepredstavuje novosť, ktorá by presahovala rámec prostej odbornej schopnosti ku dňu, keď bol úžitkový vzor č. 2156 zapísaný do registra 10. februára 1999. Tiež poukázal na ustanovenie § 245 ods. 2 OSP (správne uváženie) s tým, že posúdenie technického stavu veci je odbornou stránkou veci, ktorá patrí do predmetu pôsobnosti Úradu priemyselného vlastníctva a v tomto rozsahu je vylúčený súdny prieskum v zmysle ustanovenia § 248 písm. b/ OSP. Tento rozsudok krajského súdu bol zmenený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžhuv/2/2014 z 3. augusta 2016 tak, že rozhodnutie predsedníčky úradu, ako aj rozhodnutie prvostupňové boli zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Jedná sa o vyššie citované judikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR.

14. Navrhovateľ (žalobca) v návrhu na výmaz uviedol, že úžitkový vzor č. 4373 tak, ako je definovaný v nárokoch na ochranu, nie je nový, a že dané riešenie nepresahuje rámec prostej odbornej schopnosti. Správny súd posudzoval, či vzhľadom na rozdielnu argumentáciu žalovaného a žalobcu ohľadom preukázania skutkového stavu veci je pre rozhodnutie súdu potrebné vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, k čomu ho oprávňuje ustanovenie § 119 SSP v spojení s § 120 písm. a/ SSP (porovnaj závery v rozsudku NS SR sp.zn. 3Sžhuv/2/2014 z 3. augusta 2016).

15. Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí č.k. 23S/87/2014-47 zo 17. septembra 2014 vytkol žalovanému, že ak boli v konaní predložené žalobcom znalecké posudky mal ich zohľadniť, náležite vyhodnotiť a uviesť, prečo z nich nevychádzal. V konaní sa mal zamerať na zodpovedania otázky, či skutočne význakové časti v nárokoch na ochranu ÚV 4373, ktoré mali preukazovať novosť a presiahnutie prostej odbornej schopnosti namietaného technického riešenia, sú alebo nie sú v skutočnosti význakové časti nárokov na ochranu ÚV 2156.

16. Podstatným vo veci je vymedzenie nárokov na ochranu, pretože ním sa v zmysle § 8 ods. 3 zákona o úžitkových vzoroch vymedzuje predmet, ktorý má byť chránený úžitkovým vzorom. Z toho vyplýva, že z nárokov na ochranu musí byť zrejmé, čo má byť konkrétne chránené úžitkovým vzorom a v akom rozsahu. Ďalšie náležitosti, ako popis technického riešenia, prípadne jeho dokumentáciu, možno využiť pre náležitú predstavu technického riešenia jeho pochopenia, ako i výkladu nárokov na ochranu, avšak

určujúcim kritériom je formulácia samotných nárokov na ochranu príslušného technického riešenia.

17. Je zrejmé, že v otázke rozsahu posudzovaných nárokov na ochranu nemajú účastníci konania zhodný názor, pričom jeho posúdenie je vecou odborného stanoviska. Posudzovanie novosti riešenia, ako aj otázky či dané technické riešenie, presahuje/nepresahuje rámec prostej odbornej schopnosti, patrí do správnej úvahy žalovaného, ktorá však v zmysle vyššie uvedeného sa uplatní orgánom verejnej správy iba v obmedzenom rozsahu, resp. správny súd môže zasiahnuť do správnej úvahy svojou vlastnou úvahou, konajúc v plnej jurisdikcii. Správny súd zastáva názor, že sa nejedná o absolútnu plnú jurisdikciu, pretože súdny prieskum v tomto konaní je limitovaný rozsahom žalobných námietok uplatnených v zákonom stanovenej lehote. Správny súd teda preskúmava skutkové a právne závery orgánu verejnej správy v rámci vyhodnocovania žalobných námietok, a to v plnom rozsahu.

18. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že jednotlivé žalobné námietky sú dôvodné. Súd v zhode so stanoviskom žalobcu zastáva názor, že žalovaný nesprávne zhodnotil predložené dôkazy a jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Úrad síce aplikoval správny právny predpis, tento správne aj vykladal, ale nesprávne aplikoval na daný prípad, keď dospel k záveru, že napadnuté technické riešenie spĺňa podmienku novosti a presahuje rámec prostej odbornej schopnosti.

19. Podľa názoru súdu prihlásené napadnuté technické riešenie nespĺňalo podmienku novosti a ani nepresahovalo rámec prostej odbornej schopnosti, a teda neboli splnené podmienky pre zápis napadnutého úžitkového vzoru do registra úžitkových vzorov. Je zrejmé, že úrad po podaní prihlášky nevykonáva podrobnejšie skúmanie splnenia týchto podmienok, avšak vo výmazovom konaní posudzuje splnenie týchto podmienok, a to v rozsahu uplatnených tvrdení navrhovateľa výmazu a na základe predložených, resp. označených dôkazov navrhovateľom výmazu. Podľa názoru súdu úrad pochybil pri vyhodnení jednotlivých dokumentov predložených navrhovateľom pod D1 - D7. Najmä, nezohľadnil v dostatočnom rozsahu ako dôkaz dokument D1, ktorým bol predložený úžitkový vzor č. 2156 „Plynový radiátor“ s právom prednosti od 20. augusta 1998, ale aj ďalšie predložené dokumenty, ktoré sú popísané vyššie. Je pravdou, že určujúcim kritériom pre rozsah ochrany je formulácia samotných nárokov na ochranu príslušného technického riešenia, avšak tieto treba vyhodnocovať v spojení s namietanými dokumentami. Pokiaľ žalovaný svoje rozhodnutia o zamietnutí návrhu na výmaz napadnutého technického riešenia odôvodnil rozdielnymi znakmi, a to v tvare spaľovacej komory, v rozdielnych tvaroch dymovodov a v rozdielnych krytoch radiátorov, súd má za to, že sa nejedná o také znaky, ktoré by niesli prvok novosti, že by presahovali rámec prostej odbornej schopnosti.

20. Vzhľadom na novoprijatú judikatúru Najvyššieho súdu SR správny súd zvažoval vyžiadanie si odborného stanoviska, prípadne nariadenie znaleckého dokazovania, avšak usúdil, že pre posúdenie danej veci sa nevyžadujú osobitné odborné vedomosti. Z obsahu administratívneho spisu a predložených výkresov je možné zistiť, že tvar spaľovacej komory napadnutého úžitkového vzoru sa odlišuje iba v jedinej kóte od tvaru spaľovacej komory plynového radiátora PR 2-4-5, ktorý je vyrábaný žalobcom od roku 1998. Plynový radiátor je vyrábaný podľa výkresovej dokumentácie, s ktorou sa zaoberali aj znalci, a to Prof. Ing. K. S., PhD. a D. C.. Výkresová dokumentácia tvorí nedeliteľnú súčasť znaleckých posudkov.

21. Súd v zhode so žalobcom zastával názor, že konštrukčnú zmenu vo vyhotovení tvaru spaľovacej komory u napadnutého technického riešenia nie je možné považovať za výsledok vynálezcovskej činnosti, resp. prekročenie rámca prostej odbornej schopnosti. K tomu, aby došlo k takej zmene spaľovacej komory a k zmene tvaru dymovodov, konkrétne tvaru čela bočnej mriežky dymovodu, t.j. v takom rozsahu, v akom došlo k zmene, netreba žiadne osobitné odborné vedomosti a už vôbec si to nevyžaduje vynálezcovskú činnosť. Správny súd zastával názor, že správna úvaha pri posudzovaní odbornej stránky technického riešenia vykazuje rozpory v úsudku. Súd považoval záver úradu za nelogický v kontexte s výmazovým konaním úžitkového vzoru č. 2156, ak úrad vymazal tento úžitkový vzor, argumentujúc tým, že navrhovateľ výmazu SEPRO, s.r.o., dostatočným spôsobom preukázal, že riešenie zakomponované do úžitkového vzoru č. 2156 s názvom „Plynový radiátor“ nepredstavuje novosť, ktorá by presahovala rámec prostej odbornej schopnosti ku dňu, keď bol tento úžitkový vzor zapísaný do registra úžitkových vzorov, a naopak návrh žalobcu na výmaz úžitkového vzoru č. 4373 zamietol s argumentáciou, že tento úžitkový vzor predstavuje technické riešenie, ktoré je nové,

presahujúce rámec prostej odbornej schopnosti, hoci disponoval namietanými dokumentami D1 - D7, z ktorých vyplýva, že sa jedná o identické riešenia. Zo znaleckých posudkov, nielen zo samotných ich záverov, ale z obsahu posudkov ako takých, je možné vyčítať, že aj neodborník v danej oblasti musí usúdiť, že ohrievač FLAMENCO podľa napadnutého technického riešenia je po všetkých konštrukčných znakoch zhodný s plynovým radiátorom PR.

22. K významu znaleckých posudkov v konaní pred úradom, správny súd opätovne poukázal na to, že znalecké posudky je potrebné zohľadňovať ako každý iný dôkaz a vyhodnocovať vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi, ako aj jednotlivo. Znalecký posudok sa stáva podkladom pri formovaní správnej úvahy. Súd nepovažoval za správne popretie významu znaleckých posudkov a uprednostňovanie formulácie znenia nárokov na ochranu. Správny súd uviedol, že nepopiera význam určenia rozsahu ochrany úžitkovým vzorom, ktorý je daný práve znením nárokov na ochranu, avšak zastáva názor, že nie je správne sa držať formulácie prísne formalisticky a nezohľadňovať aj ďalšie skutočnosti relevantné vo výmazovom konaní. Za dôležité je potrebné považovať aj jednotlivé náležitosti prihlášky, ktorou je popis technického riešenia, v čom spočíva novosť prihlasovaného technického riešenia, pripojená dokumentácia o technickom riešení.

23. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení poukázal na to, že nie je kompetentný posudzovať, či sa majiteľ úžitkového vzoru č. 4373, resp. jeho právny predchodca dopustil plagiátorstva a nekalej súťaže, s uvedeným sa súd v plnom rozsahu stotožnil. Toto nie je predmetom konania pred úradom, ale ani správneho súdu v rámci posudzovania zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia úradu.

24. Správny súd sa tiež stotožnil so žalovaným v tom, že po zrušení jeho prvého rozhodnutia, vrátane prvostupňového rozhodnutia, sa žalovaný riadil pokynmi súdu, vyhodnotil jednotlivé dôkazy, vrátane znaleckých posudkov, avšak správny súd sa nestotožnil s výsledkom tohto vyhodnotenia a aj s právnym posúdením veci, k akému dospel ohľadom základnej otázky, či napadnuté riešenie spĺňalo pri jeho zápise podmienku novosti, či presahovalo rámec prostej odbornej schopnosti.

II.

25. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ riadne a včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a napadnutý rozsudok podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ uviedol, že sa s rozsudkom nestotožňuje a má za to, že súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Sťažovateľ považoval rozsudok za neodôvodnený, keďže súd podľa sťažovateľa len uviedol, že zmena tvaru spaľovacej komory, dymovodu a krytu pri napadnutom riešení nie je, podľa názoru súdu, zmenou, ktorá by vyžadovala vynálezcovskú činnosť a pokiaľ žalovaný o tejto otázke dospel k inému záveru, jeho úvaha vykazuje rozpory v úsudku. Súd nikde neuvádza v čom konkrétne žalovaný pochybil. Sťažovateľ pritom v správnom konaní dôsledne porovnal napadnutý úžitkový vzor so všetkými žalobcom predloženými dokumentmi a podrobne odôvodnil svoj záver o splnení podmienky novosti a podmienky prekročenia rámca prostej odbornej schopnosti. V súvislosti s podmienkou odôvodnenia poukázal sťažovateľ na rozhodnutia Ústavného súdu SR III. ÚS 311/07, I. ÚS 33/2012 ako aj judikatúru Nejvyššího správneho soudu ČR sp.zn. 2Afs 24/2005-44.

27. Ďalej sťažovateľ upriamil pozornosť kasačného súdu na dôsledky neodôvodnenosti rozsudku na ďalšie konanie žalovaného. Akceptáciou rozsudku a nepodaním kasačnej sťažnosti by teda bol žalovaný rozsudkom viazaný a v ďalšom správnom konaní by musel vychádzať z právneho názoru správneho súdu. Avšak vzhľadom na to, že z rozsudku nevyplýva, ako správny súd aplikoval rozhodnú právnu normu na daný skutkový stav, ale iba to, že názor súdu je odlišný od názoru žalovaného, žalovaný by v nadväznosti na rozsudok nemohol/nevedel svoje rozhodnutie odôvodniť, pričom povinnosť rozhodnutie riadne odôvodnení mu vyplýva z § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. správny poriadok.

28. Pokiaľ sa vnútornej rozpornosti rozsudku týka, tú videl sťažovateľ v tom, že na niektorých miestach

odôvodu rozsudku súd tvrdí, že napadnuté riešenie nespĺňa ani podmienku novosti, pričom na iných miestach súd uznáva odlišnosti v napadnutom riešení (zmena tvaru spaľovacej komory, dymovodu a krytu). Preto podľa sťažovateľa, ak nie je napadnutý úžitkový vzor zhodný (absolútne zhodný) s niektorým z namietaných dokumentov, je nový. Podmienka novosti je odlišnou zápisnou podmienkou od podmienky vynálezcovskej činnosti (resp. prekročenia rámca prostej odbornej schopnosti). Ide teda o dve na sebe nezávislé podmienky. V právnej teórii patentového práva sa termínom novosť rozumie svetová novosť bez spätného časového obmedzenia. Je daná len vtedy, ak zhodné riešenie nie je súčasťou stavu techniky vo svete, ak je riešením doteraz neznámym. Sťažovateľ mal za to, že zaujatie stanoviska kasačného súdu k podmienke novosti je otázkou po právnej stránke zásadného významu. Názor správneho súdu, že napadnuté riešenie nie je „nové“, napriek tomu, že sám uznáva, že nie je riešením zhodným s riešeniami, ktoré predložil v správnom konaní žalobca, je názorom, s ktorým žalovaný nemôže súhlasiť, nakoľko by sa jeho akceptáciou odklonil od výkladu tohto termínu, ako aj od spôsobu jeho aplikácie v praxi a to v rozpore s jeho výkladom a aplikáciou ostatnými európskymi a svetovými úradmi priemyselného vlastníctva, ako aj Európskym patentovým úradom.

29. Keďže sám správny súd v bode 67 rozsudku konštatuje, že úrad aplikoval správny právny predpis a aj ho správne vykladal, možno podľa sťažovateľa konštatovať, že sa súd stotožnil s interpretáciou/výkladom právnej normy, ktorú urobil v správnom konaní žalovaný. Rozpor v právnom posúdení medzi žalovaným a súdom tak podľa sťažovateľa možno konštatovať až vo fáze aplikácie právnej normy na zistený skutkový stav, pričom sťažovateľ túto aplikáciu právnej normy považuje za nesprávnu.

30. Sťažovateľ k odlišnosti technických znakov napadnutého riešenia od technických znakov namietaných dokumentov. Sťažovateľ zdôraznil, že tieto odlišnosti sa týkajú práve takých technických znakov, ktoré najviac ovplyvňujú úžitkové vlastnosti plynových ohrievačov, čo potvrdili aj znalecké posudky, ktoré predložil v konaní žalobca. Žalovaný pritom posúdil rozdielne technické znaky a ich vzájomnú kombináciu ako nevyplývajúcu zrejším spôsobom zo stavu techniky, t.j. predložených namietaných dokumentov, a teda prekračujúcu rámec prostej odbornej schopnosti. V rozhodnutí súdu je uvedené len to, že na uvedené zmeny netreba žiadne osobitné odborné vedomosti a už vôbec si to nevyžaduje vynálezcovskú činnosť. Súd tak arbitrárne vstúpil do správnej úvahy žalovaného, ktorá podľa správneho súdu vykazuje rozpory v úsudku. Sťažovateľ nemôže súhlasiť s tvrdením súdu, že pre posúdenie danej veci sa ani nevyžadujú osobitné odborné vedomosti. Hodnotenie existencie vynálezcovskej činnosti je však proces, ktorý má svoje pravidlá, ktoré sú rešpektované orgánmi rozhodujúcimi o priemyselných právach v členských štátoch EÚ ako aj medzinárodnými organizáciami. Takéto hodnotenie môže byť kvalifikovane vykonané len osobami so skúsenosťami v oblasti udeľovania ochrany technickým riešeniam. Takými sú znalci z oblasti priemyselného vlastníctva, príp. zamestnanci príslušných úradov disponujúci vedomosťami tak z patentovoprávnej oblasti, ako aj z danej oblasti techniky. Hoci záver uvedený v napadnutom rozsudku má na prvý pohľad svoj logický základ, keď zmeny v technických prvkoch napadnutého riešenia súd zjavne považuje za jednoduché a také, ktorým by nemala byť poskytnutá ochrana, nemožno takýto zjednodušený záver aplikovať pri rozhodovaní o poskytnutí ochrany technickým riešeniam.

31. Sťažovateľ sa domnieval, že správny súd prebral závery z posudkov, a to napriek tomu, že sťažovateľ mal k týmto posudkom výhrady, a na ktoré vo vyjadrení k žalobe výslovne poukázal. Napriek tomu neboli výhrady v súdnom konaní zohľadnené, súd v odôvodnení rozsudku nijako neuvádza prečo túto argumentáciu nezohľadnil. Sťažovateľ poukázal na to, že znalecké posudky v konaní riadne zohľadnil a nijakým spôsobom nepopieral ich význam, ako to tvrdí správny súd vo svojom rozsudku. Sťažovateľ sa v konaní podrobne posudkami zaoberal, aj keď tieto posudky vypracovali znalci z odboru „Energetika“ a vypracovali ich vo vzťahu ku konkrétnym výrobkom na trhu. Znalcom sa k rozhodujúcej otázke, či napadnuté riešenie je nové a či je výsledkom vynálezcovskej činnosti (resp. či presahuje rámec prostej odbornej schopnosti odborníka v danej oblasti techniky) podľa zákona č. 517/2007 Z.z. vyjadrovať neprináleží, keďže nejde o znalcov z odboru „Priemyselné vlastníctvo“. Navyše z posudkov jasne vyplýva, že medzi spornými riešeniami existujú rozdiely, a to v technických prvkoch, ktoré najviac ovplyvňujú úžitkové vlastnosti plynových ohrievačov.

32. V súvislosti s vyššie uvedeným poukázal sťažovateľ na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžh/1/2010 zo 7. decembra 2010, v ktorom je uvedené, že „Posúdenie technického stavu vecí patrí do predmetu pôsobnosti Úradu priemyselného vlastníctva, je zákonnou kompetenciou Úradu priemyselného vlastníctva, a preto nie je možné na tento predmet ustanoviť znalca. Znalca v administratívnom konaní nie je možné ustanoviť na posúdenie tých skutočností, ktoré patria do správnej úvahy správneho orgánu, to však nevyklučuje, aby jednotlivým skutkovým okolnostiam účastníci konania v rámci dôkaznej povinnosti predkladali znalecké posudky, prípadne znalecké posudky boli podkladom na vytváranie správnej úvahy, resp. plnili funkciu oponentských posudkov k správnej úvahe úradu.“

33. Sťažovateľ hodnotil znalecké posudky, ako dôkazy, a to v rozsahu, v ktorom bolo možné ich hodnotiť vo vzťahu k napadnutému úžitkovému vzoru. Púhou akceptáciou znaleckých posudkov, predložených ktoroukoľvek zo sporových strán pred úradom, ktoré boli vypracované znalcami z akéhokoľvek znaleckého odboru a bez skúseností v oblasti priemyselného vlastníctva, navyše často odpovedajúcimi na otázky, ktoré nie sú pre úrad rozhodné, by podľa sťažovateľa došlo k popretiu tejto zákonnej kompetencie úradu. Úrad by tak v podstate nerozhodoval, ale len vydával rozhodnutia poukazujúc na závery znaleckých posudkov.

34. K tvrdeniu správneho súdu, že záver sťažovateľa považuje v danej veci v kontexte s výmazovým konaním úžitkového vzoru 2156 za nelogický, uviedol sťažovateľ, že nároky na ochranu pri úžitkovom vzore 2156 boli sformulované len veľmi všeobecne. Takto formulované nároky potom síce poskytujú širokú ochranu, ale na druhej strane proti takto široko formulovaným nárokom, pod ktoré patrí skoro každé vyhotovenie plynového radiátora, nie je problém nájsť namietané riešenie, na základe ktorého je možné takýto úžitkový vzor vymazať, pretože takto je skonštruovaný každý plynový radiátor. Napadnutý úžitkový vzor č. 4373 na rozdiel od toho je zadaný omnoho podrobnejšie, takže podľa názoru sťažovateľa nie je potom nelogické, že záver úradu v konaní o jeho výmaze je iný, ako by bol v prípade úžitkového vzoru 2156.

III.

35. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že rozsudok správneho súdu považuje v celom rozsahu za správny a navrhol aby kasačný súd rozsudok správneho súdu potvrdil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške, ktorá bude stanovená dodatočne.

36. K novosti technického riešenia uviedol žalobca, že tvar spaľovacej komory napadnutého úžitkového vzoru sa odlišuje iba v jedinej kóte od tvaru spaľovacej komory plynového radiátora PR 2-4-5, ktorý bol uvedený na trh Slovenskej republiky v r. 1998. Tvar spaľovacej komory napadnutého úžitkového vzoru je inak do najmenších podrobností identický so spaľovacou komorou plynového radiátora PR 2-4-5, čo v oboch znaleckých posudkoch potvrdili obaja znalci. Znalčka D. C., ustanovená Okresným súdom Bratislava I dokonca uviedla, že výkresy napadnutého riešenia sú v skutočnosti výkresmi žalobcu a do výkresov napadnutého riešenia boli vykonané zmeny v rohovej pečiatke v názve firmy, menách autorov-zhotoviteľov a dátume dodatočne v elektronickej forme. O tom, že technické riešenia podľa úžitkového vzoru č. 4373 bolo známe v čase jeho prihlásenia pôvodcom W. J. a B. T., svedčí aj skutočnosť, že títo pôvodcovia boli zamestnancami predchodcu žalobcu (Modratherm, s.r.o.) a z titulu svojich pracovných povinností im bolo toto riešenie známe. Technické riešenie predstavujúce vzor č. 2156 je zhmotnené vo výrobku plynový radiátor PR 2-4-5.

37. Pokiaľ sa vynálezcovskej činnosti týka, uviedol žalobca, že za približne 15 rokov existencia inštitútu úžitkového vzoru na Slovensku sa nepodarilo jasne definovať pojem „prostej odbornej schopnosti“ ako aj rozdiel medzi vynálezcovskou činnosťou (kritérium patentovateľnosti podľa patentového zákona) a tvorivou úroveňou - presah rámca prostej odbornej schopnosti (kritérium spôsobilosti na ochranu úžitkovým vzorom).

38. Konštrukčnú zmenu vo vyhotovení tvaru spaľovacej komory, nie je možné považovať za výsledok

vynálezcovskej činnosti. Táto jediná zmena kóty spaľovacej komory nemá technické opodstatnenie a iba nasvedčuje snahe vydávať toto riešenie za vlastné a tak sa stať majiteľom úžitkového vzoru č. 4373. Zmena tejto kóty spaľovacej komory podľa napadnutého úžitkového vzoru má za následok zmenšenie činnej plochy spaľovacej komory, tým zníženie účinnosti plynového ohrievača tak, ako to vyplýva z protokolov Technického skúšobného ústavu Piešťany. Takéto riešenie vzhľadom na doteraz uvedené nie je možné považovať ani za zlepšovaci návrh pretože zhoršuje vlastnosti navrhnutého technického riešenia. Tieto skutočnosti podľa žalobcu musia byť zrejmé každému, čo i len priemerne technicky zdatnému človeku.

39. K tvrdeniu žalobcu, že riešením podľa napadnutého úžitkového vzoru sa nedosahuje nový alebo vyšší účinok sa jeho majiteľ v priebehu doterajších konaní vôbec nevyjadril, čo žalobca očakával skôr od neho ako od sťažovateľa. Toto konanie sťažovateľa preto nepovažuje žalobca za nestranné.

40. V žiadnom prípade nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že zmeny nemusia byť výrazné, či prevratné, avšak napriek tomu môžu spôsobiť také účinky, ktoré potom takto vytvorenému technickému riešeniu zabezpečia spôsobilosť byť chránené úžitkovým vzorom. Toto tvrdenie je podľa žalobcu v rozpore s ustanovením § 8 zákona o úžitkových vzoroch, ako aj dôvodovou správou k tomuto zákonu.

41. Žalobca poukázal na v odôvodnení rozsudku správneho súdu uvedený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžhuv/2/2014 z 3. augusta 2016 vo veci žaloby žalobcu na nezákonný výmaz úžitkového vzoru č. 2156, ktorým Najvyšší súd SR zrušil všetky predchádzajúce rozhodnutia žalovaného a rozhodol o nezákonnosti výmazu úžitkového vzoru č. 2156.

42. Záverom žalobca mal za to, že v skutočnosti v úžitkovom vzore 4373 je popísané konštrukčné riešenie známeho stavu techniky chráneného úžitkovým vzorom č. 2156. Je taktiež zarážajúca argumentácia žalovaného, že v prípade úžitkového vzoru č. 4373 je popis podrobnejší ako v prípade úžitkového vzoru č. 2156. Ak je podaný návrh na výmaz úžitkového vzoru s kvalifikovanými a jednoznačne preukázanými dôkazmi na jeho výmaz, čo v tomto prípade je nespochybniteľné a čo dvakrát potvrdil vo svojich rozsudkoch aj Krajský súd v Banskej Bystrici, tak je nenáležité, aby sa sťažovateľ opätovne pokúšal obhajovať svoje stanovisko ďalšími ničím nepodloženými tvrdeniami a spochybňovaním predložených dôkazov tvrdením že znalcom neprináleží sa vyjadrovať k danej veci. Takéto konanie sťažovateľa považoval žalobca za porušovanie ústavného práva na spravodlivý proces a marenie spravodlivosti.

IV.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná (§ 462 SSP).

44. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 22. novembra 2018 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

45. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

46. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

47. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

48. Podľa § 60 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z.z. práva a vzťahy z úžitkových vzorov zapísaných do registra pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa riadia ustanoveniami tohto zákona. Vznik týchto práv a vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa posudzujú podľa predpisov platných v čase ich vzniku.

49. Podľa § 44 ods. 1 písm. f/ zákona č. 517/2007 Z.z.; na návrh tretej osoby úrad vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra (ďalej len „výmaz“), ak neboli splnené podmienky na zápis úžitkového vzoru do registra podľa predpisov platných v čase jeho zápisu.

50. Podľa § 1 zákona č. 478/1992 Zb. technické riešenia, ktoré sú nové, presahujú rámec prostej odbornej schopnosti a sú priemyselne využiteľné, sa chránia úžitkovými vzormi.

51. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 478/1992 Zb. technické riešenie je nové, ak nie je súčasťou stavu techniky.

52. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 478/1992 Zb. stavom techniky na účely tohto zákona je všetko, čo bolo pred dňom, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi úžitkového vzoru právo prednosti (§ 9), zverejnené.

53. Podľa § 58 ods. 4 zákona č. 517/2007 Z.z. na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

54. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

55. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

56. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

57. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z.z.; účastník konania pred úradom je povinný predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

58. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z.z. úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

59. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len

„správny súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 23S/79/2016-84 z 18. januára 2017 rozhodnutie predsedu žalovaného sp.zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 II/37-2016 zo dňa 22. apríla 2016 a prvostupňové rozhodnutie sp.zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 I-11-2015 zo dňa 23. marca 2015 z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

60. Kasačný súd vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti považoval za potrebné zaujať právny názor predovšetkým k otázke, či správny súd svoj rozsudok správne právne posúdil a či ho aj dostatočne odôvodnil, t.j. tak, aby nevznikli pochybnosti o možnej arbitrárnosti jeho rozsudku, ktorá vada by mala za následok porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

61. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

62. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. IV. ÚS/115/03, či sp.zn. III. ÚS/60/04 - www.concourt.sk <.).

63. Kasačný súd zdôrazňuje, že procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 139 ods. 2 SSP.

64. Je treba dať sťažovateľovi za pravdu, pokiaľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že v odôvodnení rozsudku správny súd v podstate len uviedol, že zmena tvaru spaľovacej komory, dymovodu a krytu pri napadnutom riešení nie je, podľa jeho názoru, zmenou, ktorá by vyžadovala vynálezcovskú činnosť, resp. by prekračovala rámec prostej odbornej schopnosti a pokiaľ žalovaný o tejto otázke dospel k inému záveru, jeho úvaha vykazuje rozpory v úsudku. Zároveň sťažovateľ správne namietal, že správny súd nikde neuviedol v čom došlo konkrétne k pochybeniu na strane žalovaného, keď mu vytkol, že pochybil pri vyhodnocovaní dokumentov D1 - D7.

65. Kasačný súd pri posudzovaní dospel k záveru, že z odôvodnenia rozsudku správneho súdu nevyplýva, ako správny súd aplikoval rozhodnú normu na daný skutkový stav, ale iba tá skutočnosť, že názor správneho súdu je odlišný od názoru sťažovateľa, resp. že úrad síce správne právny predpis vyložil, ale nesprávne ho na daný prípad aplikoval.

66. Kasačný súd porovnaním odôvodnenia napadnutého rozsudku z vyššie uvedenými kritériami na jeho zrozumiteľnosť a presvedčivosť dospel k záveru, že správny súd sa týmito požiadavkami dôsledne neriadil. Správny súd opomenul, že v zmysle čl. 142 ods. 1 ústavy je úlohou všeobecného súdu podávať výklad zákonov, resp. právnych noriem nachádzajúcich sa v zákonoch, pričom mu predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Nakoľko vyššie uvedené právne závery správneho súdu v

rozsudku absentujú, resp. sú nedostatočné, je napadnuté rozhodnutie krajského súdu nepresvedčivé a nepreskúmateľné.

67. Kasačný súd preto s poukazom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP z dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. f) SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd po náležitom vysporiadaní sa s námietkami účastníkov rozhodne a svoje rozhodnutie dostatočne podrobne a konkrétne odôvodní tak, aby bolo v súlade s ústavným právom na spravodlivé súdne konanie.

68. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

69. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

70. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.